

РЕШЕНИЕ

№ 7974

гр. София, 19.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **9466** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационната жалба на и.д. директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“-гр. С. против решение № 3756 от 04.08.2023 г., постановено по НАХД №20221110213444/2022 г. по описа на Софийския районен съд, с което е отменено Наказателно постановление №42-0002883/26.09.2022 г., издадено от и.д. директора на РД“АА“-С.. Наведени са доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на закона и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Оспорва се решаващият извод за наличие на предпоставките за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, визиращ маловажен случай за конкретното нарушение. Претендира се отмяна на обжалваното решение.

Ответникът – В. Л. В., чрез пълномощника си адв. В. К. изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

От пълномощника на В. Л. В. адв. В. К. е депозирана частна жалба против

разпореждането, с което е оставена без уважение молбата за изменение на решение № 3756 от 04.08.2023 г., постановено по НАХД №20221110213444/2022 г. по описа на Софийския районен съд в частта му за разноските. Позовава се на нормата на чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата, съгласно която съдът няма право да откаже присъждане на адвокатско възнаграждение за правна помощ предоставена по реда на чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА.

Административен съд София - град, X.-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Предмет на производството пред Софийския районен съд е №42-0002883/26.09.2022 г., издадено от и.д. директора на РД“АА“-С., с което на В. Л. В. на основание чл. 104и, ал. 2, т. 1 от Закона за автомобилните превози (ЗАвП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лв. за нарушение на чл. 24е, ал. 5, изр. първо от ЗДвП.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното: на 15.07.2022 г. около 20.30 ч., в [населено място], Околовръстен път, пред бензиностанция Петрол О. с посока на движение от АМ С. към [улица]В. Л. В. като водач на товарен автомобил от кат. №1 И. с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Бумар“ЕООД с прикачено ремарке за лек автомобил от кат. 02, марка А. с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Д. Г. Д., извършва репатриране на повреден автомобил БМВ с рег. №IF28HPY от Р. Румъния, който не е собственост на превозвача, без издадено по надлежния ред Удостоверение за регистрация за извършване на „Пътна помощ“ от ИА“АА“.

На 15.07.2022 г. е съставен АУАН № 326696 за извършено на същата дата нарушение по чл. 24е, ал. 5 от ЗДвП. Нарушителят подписал акта без възражения. Въз основа на АУАН на 26.09.2022 г. е издадено наказателното постановление, предмет на производството пред Софийския районен съд.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е приел, че АУАН и наказателното постановление са издадени при спазване на процесуалните правила и при правилно прилагане на материалния закон при определяне съставомерността на деянието и неговата правна квалификация. Посочил е въз основа на кои факти, обстоятелства и доказателства е обосновал решаващият си извод, че извършването на вмененото на санкционираното лице административно нарушение е установено по несъмнен начин. Оценени са съдържащите се в административнонаказателната преписка писмени доказателства. Независимо от това обаче, районният съд е приел за приложима нормата на чл. 28 от ЗАНН, визираща маловажен случай и е отменил наказателното постановление, като е предупредил В. Л. В., че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизане в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно нарушение.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Касационната инстанция споделя извода на Софийския районен съд, че са налице предпоставките за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, като счита, че деянието представлява "маловажен случай". Прилагането на чл. 28 от ЗАНН не е изключено и при формалните административни нарушения (каквото е процесното), но преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или липсата на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. В разглеждания случай, деянието с изключително нисък интензитет е застрашило обществените отношения, регулирани от ЗДвП, за наличието на издадено по надлежния ред Удостоверение за регистрация за извършване на „Пътна помощ“ при репатриране на повреден лек автомобил. Преценката дали конкретно извършеното нарушение разкрива признаците на маловажен случай следва да се направи с оглед дефиницията на чл. 93, т. 9 от НК вр. с чл. 28 от ЗАНН. Съгласно нея, като маловажен случай може да се квалифицира този, при който извършеното нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. В конкретния случай, споделими са доводите на районния съд за липсата на данни за предходно нарушение от същия вид, извършено от В. В.. Това обстоятелство, отнесено към факта, че в хода на проверката не са били констатирани други отклонения от законовите предписания дава основание нарушението да бъде определено като такова с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. Като е приел тези констатации, Софийският районен съд е формирал правилен извод за незаконосъобразност на наложената санкция, което налага отхвърляне на жалбата.

По отношение на депозираната от пълномощника на В. Л. В. частна жалба против разпореждането, с което е оставена без уважение молбата за изменение на решение № 3756 от 04.08.2023 г., постановено по НАХД №20221110213444/2022 г. по описа на Софийския районен съд в частта му за разноските, касационният състав намира следното:

Частната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА като депозирана от надлежна страна в установения в чл. 248, ал. 3 от ГПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН срок.

Разгледана по същество частната жалба е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК.

В производството пред районния съд е приложено пълномощно и договор за правна защита и съдействие, сключен между В. Л. В. и адв. В. К. за процесуално представителство по нахд №13444 /2022 г. на Софийския районен съд. Посоченото е, че предоставената правна защита и съдействие са безплатни на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата. Искането за присъждане на разноски своевременно е заявено в хода на производството пред Софийския районен съд. Това искане е оставено без уважение, предвид липсата на доказателства, които да свързват адв. К. с изготвянето и подаването на жалбата, невявяването ѝ във всички съдебни заседания и липсата на доказателства, че към датата на сключване на договора В. е бил материално затруднено лице.

За присъждане на адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38, ал. 2 от ЗАдв. е достатъчно по делото да е представен договор за правна защита и съдействие, в който да е посочено, че упълномощеният адвокат оказва безплатна правна помощ на някое от основанията по т. т. 1 - 3 на чл. 38, ал. 1 от ЗАдв., като не е необходимо страната да установява и да доказва съответното основание за предоставяне на безплатна правна помощ, ако то не бъде оспорено.

В случая тези предпоставки са били налице в производството пред Софийския районен съд, което е налагало своевременно заявеното искане за присъждане на разноски на адв. К. да бъде уважено.

При този изход на спора и на основание чл. 63д ал.1 от ЗАНН, основателна се явява претенцията на ответника за присъждане на направените по делото разноски, като на основание чл. 38, ал. 2 от ЗАдв. на адв. К. се присъди адвокатско възнаграждение и за двете инстанции.

С оглед горното и на основание чл.221, ал.2 АПК във вр. с чл.63 ЗАНН, Административен съд София-град, XIX -ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3756 от 04.08.2023 г., постановено по НАХД №20221110213444/2022 г. по описа на Софийския районен съд.

ОТМЕНЯ разпореждането, с което е оставена без уважение молбата за изменение на решение № 3756 от 04.08.2023 г., постановено по НАХД №20221110213444/2022 г. по описа на Софийския районен съд в частта му за разноските.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ да заплати на адв. В. К. разноски по делото в размер на 800 (осемстотин) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.